

СЕКЦІЯ: ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ НОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

УДК 655

**Б.М. Андрушків докт. економ. наук, проф., В.А. Паляниця канд. економ. наук,
Р.П. Шерстюк, канд. економ. наук**

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

**ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ І ЯКОСТІ ПОЛІГРАФІЧНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ КООРДИНУЮЧОЇ ФУНКЦІЇ ДЕРЖАВИ**

B.M. Andrushkiv Dr., Prof., V.A. Palyanytsya, Ph.D., R.P. Sherstiuk, Ph.D.

**WAYS OF INCREASING EFFICIENCY AND QUALITY OF POLYGRAPHIC
ACTIVITY IN THE CONDITIONS OF THE COORDINATING FUNCTION OF THE
STATE**

Українська ментальність знаково - творча. Це засвідчується визначними відкриттями в світовій науці і практиці Українці причетні як до освоєння космосу, так і безпосередньо до ефективності використання землі. Творчість проявляється у всіх видах суспільної діяльності, як у бізнесі, так і на літературній ниві. Надмірне захоплення бізнесом у відриві від свого народу, без прив'язки до національних традицій у кінцевому результаті приведе до втрати зв'язку з рідною землею, землею де народився і людина стає спочатку інтернаціональною, а потім патріотом цієї землі що годує її. Власне з цієї теми хочемо повідомити про один, як на нашу думку, з цікавих бізнесових проєктів у сфері особливої, інтелектуально-інформаційної діяльності, яка впливає на розвиток державної ідеології, політику, економіку. Це удосконалення організації видавничої діяльності і поліграфії.

Як відомо, на даний час, як у столиці, так і в регіонах, у численних офіційних та неофіційних видавництвах, безконтрольно видається сотні і тисячі різноманітної літератури: художніх, науково-публіцистичних та наукових книг. Зокрема, лише на спеціалізованих підприємствах ПАТ „ДАК ”Укрвидавполіграфія”, згідно з відомостей Інтернету, щорічно видається не менше 60% загального тиражу книг, що випускаються в Україні (більше 29,0 млн. книжок. Серед них (особливо в регіонах) більшість, 70-80% дуже мізерними тиражами: 50-100 примірників (для себе, чи для своїх близьких, щоб не пропала творча праця). Необхідно згадати що значна частина малих підприємств у виробничій сфері та сфері послуг у своїх статутах теж передбачають оперативну поліграфію, рекламну та видавничу діяльність. Тим часом, окремі з видань, насправді за своєю художньо-літературною та науковою цінністю заслуговують масового тиражу, однак в силу відсутності в авторів коштів на рекламно-збутову діяльність, не мають збуту і ризикують залишитись не розкритими і відійти у небуття.

Тим часом, якщо б, наприклад, державні зацікавлені структури зайнялися їх оцінкою на художньо-літературну та наукову цінність, з погодження авторів, можна було б організувати їх перевидання масовим тиражем і таким чином, не лише зберегти художньо-публіцистичні надбання наших людей для потомків, а і віднайти додаткове джерело надходжень до державного (чи, так званого, місцевого та галузевого) бюджету. Для цього доцільно було б створити видавничу чи експертно-видавничу раду (комітет чи іншу структуру при МОН України), яка могла б координувати цей вид діяльності, виявляти запозичення, плагіат виробляти рекомендації з встановлення тиражу ін. Звичайно що завдання не з легких, але при певному бажанні можна було б його розв'язати. Не координована з боку держави видавнича діяльність дозволяє викидати ”інтелектуальні золоті бомби” у поліграфічне сміття.